

Οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας Πιστεύουν . . .

Ένα από τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος είναι η προφητεία. Αυτό το χάρισμα αποτελεί αναγνωριστικό σημείο του Υπολοίπου της εκκλησίας και εκδηλώθηκε στη διακονία της Ελένης Χουάιτ. Ως αγγελιοφόρος του Κυρίου, τα γραπτά της είναι μια συνεχής και αυθεντική πηγή της αλήθειας, τα οποία εξασφαλίζουν στην εκκλησία παρηγοριά, καθοδήγηση, διδασκαλία και επανόρθωση. Επίσης κάνουν σαφές ότι η Γραφή είναι ο κανόνας με βάση του οποίου πρέπει να ελέγχονται όλες οι διδασκαλίες και οι εμπειρίες.-

Βασικές Διδαχές, 17

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα, ήταν θλιμμένος. Τα εχθρικά στρατεύματα τους είχαν περικυκλώσει και η προοπτική φαινόταν απελπιστική. «Και εφοβήθη ο Ιωσαφάτ, και εδόθη εις το να εκζητή τον Κύριον, και εκήρυξε νηστείαν διά παντός του Ιούδα.» (Β΄ Χρον. κ΄3). Ο λαός άρχισε να συρρέει στο ναό και να εκλιπαρεί το έλεος του Θεού για απελευθέρωση.

Καθώς ο Ιωσαφάτ προΐστατο στη συνάθροιση αυτή της προσευχής, παρακάλεσε το Θεό να αλλάξει τις περιστάσεις, λέγοντας: «Κύριε, Θεέ των πατέρων ημών, δεν είσαι συ ο Θεός ο εν τω ουρανώ; και δεν είσαι συ ο κυριεύων επί πάντα τα βασίλεια των εθνών, και δεν είναι εν τη χειρί σου η δύναμις και η ισχύς, και ουδείς δύναται να αντισταθή εις σε;» (εδ. 6). Στο παρελθόν ο Θεός δεν προστάτευσε τους δικούς Του; Δεν έδωσε τη γη αυτή στον εκλεκτό λαό Του; Έτσι, ο Ιωσαφάτ ικέτευσε: «Θεέ ημών, δεν θέλεις κρίνει αυτούς; Διότι δεν υπάρχει εις ημάς δύναμις . . . και δεν εξεύρομεν τί να κάμωμεν, αλλ'επί σε είναι οι οφθαλμοί ημών.» (εδ.12).

Καθώς όλος ο λαός Ιούδα στεκόταν μπροστά στον Κύριο, κάποιος Ιααζιήλ σηκώθηκε. Το μήνυμά του ενέπνευσε θάρρος και έδωσε κατεύθυνση στο φοβισμένο λαό όταν είπε: «Μη φοβείσθε σεις . . . διότι η μάχη δεν είναι ημών αλλά του Θεού . . . Δεν θέλετε πολεμήσει σεις εν ταύτη τη μάχη. Παρουσιάσθητε, στήτε και ιδέτε την μεθ'υμών σωτηρίαν του Κυρίου . . . και ο Κύριος είναι μεθ'υμών.» (εδ. 15-17). Το πρωί ο βασιλιάς Ιωσαφάτ είπε στο στρατεύματά του: «Πιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν υμών και θέλετε στερεωθή.

17. Το χάρισμα της προφητείας

Πιστεύσατε εις τους προφήτας αυτού και θέλετε ευοδωθή.»¹ (εδ. 20).

Αυτός ο βασιλιάς έδειξε τέτοια πίστη στον ελάχιστο γνωστό προφήτη, τον Ιαζιήλ, που αντικατέστησε τα στρατεύματα της εμπροσθοφυλακής του με χορωδία που έψαλλαν και δοξολογούσαν τον Κύριο και τη μεγαλοπρέπεια της αγιότητάς Του. Καθώς οι ύμνοι της πίστης γέμιζαν την ατμόσφαιρα, ο Κύριος εργαζόταν προκαλώντας σύγχυση μεταξύ των συμμαχικών στρατευμάτων κατά του Ιούδα. Η σφαγή ήταν τόσο μεγάλη, ώστε «ουδείς διεσώθη». (εδ. 24).

Ο Ιαζιήλ ήταν ο ομιλών από μέρους του Θεού σε μια δεδομένη στιγμή.

Οι προφήτες έπαιξαν ζωτικό ρόλο στα χρόνια της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Αλλά η προφητεία σταμάτησε να λειτουργεί όταν ολοκληρώθηκε η Γραφή; Για να βρούμε την απάντηση ας ξαναγυρίσουμε στην προφητική ιστορία.

Το Προφητικό Χάρισμα στη Βιβλική Εποχή

Αν και η αμαρτία έθεσε τέλος στην επικοινωνία μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Ησ. νθ'2), ο Θεός δεν έθεσε τέλος στην οικειότητά Του με την ανθρωπότητα. Αντίθετα, δημιούργησε άλλες μεθόδους επικοινωνίας. Άρχισε να στέλνει τα μηνύματά Του για ενθάρρυνση, ενημέρωση και επιτίμηση διαμέσου των προφητών.²

Στη Γραφή ο προφήτης είναι «κάποιος που λαμβάνει μηνύματα από το Θεό και τα μεταφέρει στο λαό Του».³ Οι προφήτες δεν προφήτευαν με δική τους πρωτοβουλία, «διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού». (Β' Πέτρ. α'21).

Στην Παλαιά Διαθήκη η λέξη *προφήτης* είναι συνήθως η μετάφραση της εβραϊκής λέξης *ναμπί*. Η έννοιά της εκφράζεται στην Έξοδο ζ'1,2: «Και είπε Κύριος προς τον Μωυσήν, Ιδού, εγώ σε κατέστησα Θεόν εις τον Φαραώ, και ο Ααρών ο αδελφός σου θέλει είσθαι προφήτης σου. Συ θέ-

17. Το χάρισμα της προφητείας

λεις λαλήσει πάντα όσα σε προστάζω, ο δε Ααρών ο αδελφός σου θέλει λαλήσει προς τον Φαραώ.» Η σχέση του Μωυσή προς το Φαραώ ήταν όπως αυτή του Θεού προς το λαό Του. Και καθώς ο Ααρών γνωστοποιούσε τα λόγια του Μωυσή στο Φαραώ, έτσι ο προφήτης μετέφερε τα λόγια του Θεού στο λαό. Η λέξη *προφήτης* λοιπόν υποδηλώνει ένα κατά θεία υπόδειξη άτομο που μιλάει για το Θεό.

«Βλέπων» μια μετάφραση από τα εβραϊκά *ροέχ* (Ησ. λ'10) ή *κοζέχ* (Β'Σαμ. κδ'11, Β'Βασ. ιζ'13) είναι μια ακόμη ονομασία για τα πρόσωπα με το προφητικό χάρισμα. Οι λέξεις *προφήτης* και *βλέπων* έχουν στενή σχέση. Η Γραφή εξηγεί: «Το πάλοι εν τω Ισραήλ, οπότε τις υπήγαινε να ερωτήση τον Θεόν, έλεγεν ούτως, Έλθετε ας υπάγωμεν έως εις τον βλέποντα. Διότι ο σήμερον προφήτης εκαλείτο το πάλοι ο βλέπων.» (Α'Σαμ. θ'9). Η ονομασία ο *βλέπων* τόνιζε τη λήψη θείου μηνύματος από τον προφήτη. Ο Θεός αποκάλυπτε στα «μάτια» ή στη διάνοια των προφητών την πληροφορία που ήθελε αυτοί να μεταβιβάσουν στο λαό Του.

Καθώς κυλούσαν τα χρόνια, ο Θεός έδινε αποκαλύψεις του θελήματός Του στο λαό Του με άτομα τα οποία είχαν το χάρισμα της προφητείας. «Βεβαίως Κύριος ο Θεός δεν θέλει κάμει ουδέν, χωρίς να αποκαλύψη το απόκρυφον αυτού εις τους δούλους αυτού τους προφήτας.» (Αμώς γ'7, Εβρ. α'1).

Οι Λειτουργίες του Προφητικού Χαρίσματος στην Καινή Διαθήκη. Η Καινή Διαθήκη δίνει στην προφητεία εξέχουσα θέση μεταξύ των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, τοποθετημένη μια φορά στην πρώτη θέση και δύο φορές στη δεύτερη θέση ανάμεσα στις διακονίες τις πιο χρήσιμες για την εκκλησία. (Ρωμ. ιβ'6, Α'Κορ. ιβ'28, Εφεσ. δ'11). Αυτό ενθαρρύνει τους πιστούς να επιθυμούν ειδικά αυτό το χάρισμα. (Α'Κορ. ιδ'1,39).

Η Καινή Διαθήκη υποδεικνύει ότι οι προφήτες είχαν τα ακόλουθα λειτουργήματα:⁴

17. Το χάρισμα της προφητείας

1. Συμπαραστέκονται στη θεμελίωση της εκκλησίας.

Η εκκλησία εποικοδομήθηκε «επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού». (Εφεσ. β΄20,21).

2. **Πρωτοστάτησαν στην εξάπλωση της αποστολής της εκκλησίας.** Μέσα από τους προφήτες το Άγιο Πνεύμα έκλεξε τον Παύλο και το Βαρνάβα για το πρώτο ιεραποστολικό ταξίδι τους (Πράξ. ιγ΄1,2), και τους κατεύθυνε πού έπρεπε να εργασθούν ως ιεραπόστολοι. (Πράξ. ις΄6-10).

3. **Εποικοδομούσαν την εκκλησία.** «Ο δε προφητεύων, λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν και προτροπήν και παρηγορίαν», λέει ο Παύλος και προσθέτει πιο συγκεκριμένα, «ο δε προφητεύων, την εκκλησίαν οικοδομεί». (Α΄Κορ. ιδ΄3,4). Μαζί με τα άλλα χαρίσματα, ο Θεός έδωσε την προφητεία στην εκκλησία για να ετοιμάσει τους πιστούς «διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού.» (Εφεσ. δ΄12).

4. **Ένωσαν και προσάτευσαν την εκκλησία.** Οι προφήτες βοήθησαν για να επιφέρουν «την ενότητα της πίστεως», να προστατεύσουν τους πιστούς από τις ψευδείς διδασκαλίες, για να μην είναι «πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον διδασκαλίας διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην». (Εφεσ. δ΄13,14).

5. **Προειδοποίησαν για επερχόμενες δυσκολίες.** Ένας προφήτης της Καινής Διαθήκης προειδοποίησε για μια επικείμενη πείνα. Ανταποκρινόμενη η εκκλησία, πήρε την πρωτοβουλία ενός προγράμματος να βοηθήσει εκείνους που υπέφεραν από την πείνα. (Πράξ. ια΄27-30). Άλλοι προφήτες μίλησαν για τη σύλληψη και φυλάκιση του Παύλου στην Ιερουσαλήμ. (Πράξ. κ΄23, κα΄4,10-14).

6. **Επικύρωσαν την πίστη σε στιγμές διαμάχης.** Στην πρώτη εκκλησιαστική σύνοδο, το Άγιο Πνεύμα οδήγησε την εκκλησία σε μια απόφαση για ένα επίμαχο θέμα σχετικά με τη σωτηρία των εξ εθνών Χριστιανών. Τότε, διαμέσου των προφητών, το Άγιο Πνεύμα σήριξε τους πιστούς στην

17. Το χάρισμα της προφητείας

αληθινή διδασκαλία. Αφού μεταφέρθηκε η απόφαση της συνόδου στα μέλη, «ο Ιούδας δε και ο Σίλας όντες και αυτοί προφήται, παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών, και επεστήριξαν αυτούς». (Πράξ. ιε´32).

Το Προφητικό Χάρισμα στις Έσχατες Ημέρες

Πολλοί Χριστιανοί πιστεύουν ότι το χάρισμα της προφητείας σταμάτησε με το τέλος της αποστολικής εποχής. Αλλά η Βίβλος αποκαλύπτει την ιδιαίτερη ανάγκη της εκκλησίας για θεία οδηγία κατά την κρίση του έσχατου καιρού. Βεβαιώνει για μια συνεχή ανάγκη εξασφάλισης προφητικού χαρίσματος μετά την εποχή της Καινής Διαθήκης.

Συνέχιση των Πνευματικών Χαρισμάτων. Δεν υπάρχει βιβλική μαρτυρία ότι ο Θεός θα αποσύρει τα πνευματικά χαρίσματα που έδωσε στην εκκλησία πριν αυτά να έχουν ολοκληρώσει την αποστολή τους, τα οποία, κατά τον Παύλο, είναι για να φέρουν στην εκκλησία «την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού». (Εφεσ. δ´13). Εφόσον η εκκλησία δεν έφθασε στην εμπειρία αυτή, χρειάζεται ακόμη όλα τα χαρίσματα του Πνεύματος. Αυτά τα χαρίσματα, συμπεριλαμβανομένου και του χαρίσματος της προφητείας, θα συνεχίσουν να ενεργούν προς όφελος του λαού του Θεού μέχρι να επιστρέψει ο Χριστός. Κατά συνέπεια, προειδοποιεί ο Παύλος τους πιστούς «το Πνεύμα μη σβύνετε, προφητείας μη εξουθενείτε» (Α΄Θεσ. ε´19,20), και συμβουλεύει «ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε». (Α΄Κορ. ιδ´1).

Αυτά τα χαρίσματα δεν εκδηλώθηκαν πάντοτε σε αφθονία στη χριστιανική εκκλησία.⁵ Μετά το θάνατο των αποστόλων, οι προφήτες έχαιραν εκτίμησης σε πολλούς κύκλους μέχρι το 300 μ.Χ.⁶ Αλλά η πτώση της πνευματικότητας στην εκκλησία και σαν αποτέλεσμα η αποστασία (δείτε το κεφάλαιο 12), οδήγησαν στην ελάττωση τόσο της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος όσο και των χαρισμάτων Του. Συγχρόνως,

17. Το χάρισμα της προφητείας

ψευδοπροφήτες δημιούργησαν δυσπιστία στα προφητικά χαρίσματα.⁷

Η παρακμή των προφητικών χαρισμάτων σε ορισμένες περιόδους της εκκλησιαστικής ιστορίας δε σημαίνει ότι ο Θεός είχε αποσύρει το χάρισμα για πάντα. Η Βίβλος δείχνει πως, καθώς το τέλος πλησιάζει, το χάρισμα θα είναι παρόν για να παρασταθεί στην εκκλησία κατά τα δύσκολα χρόνια. Και περισσότερο από αυτό, δείχνει μια αυξανούσα δραστηριότητα του χαρίσματος.

Το Προφητικό Χάρισμα Ακριβώς πριν από τη Δευτέρα Παρουσία. Ο Θεός έδωσε το χάρισμα της προφητείας στον Ιωάννη το Βαπτιστή να ανακοινώσει την πρώτη έλευση του Χριστού. Κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να περιμένουμε από Αυτόν να στείλει το προφητικό χάρισμα και πάλι για να δοθεί το μήνυμα της Δευτέρας Παρουσίας, για να έχει ο καθένας την ευκαιρία να ετοιμασθεί να συναντήσει το Σωτήρα.

Ο Χριστός αναφέρει ότι θα εγερθούν ψευδοπροφήτες ως ένα από τα σημεία της επικείμενης έλευσής Του. (Ματθ. κδ' 11,24). Αν δεν υπήρχαν αληθινοί προφήτες κατά τα τέλη των αιώνων, ο Χριστός θα εφιστούσε την προσοχή εναντίον των διατεινομένων ότι έχουν αυτό το χάρισμα. Η προειδοποίησή Του εναντίον των ψευδοπροφητών υπονοεί ότι θα υπάρχουν και αληθινοί προφήτες.

Ο προφήτης Ιωήλ προείπε μια ιδιαίτερη έκχυση του προφητικού χαρίσματος ακριβώς πριν από την επιστροφή του Χριστού. «Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το Πνεύμα μου επί πάσαν σάρκα. Και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας. Οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το Πνεύμα μου. Και θέλω δείξει τέρατα εν τοις ουρανοίς και επί της γης, αίμα, και πυρ, και αμίδα καπνού. Ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος, και η

17. Το χάρισμα της προφητείας

σελήνη εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής.» (Ιωήλ β΄28-31).

Η πρώτη Πεντηκοστή είδε μια αξιοσημείωτη εκδήλωση του Πνεύματος. Ο Πέτρος αναφερόμενος στην προφητεία του Ιωήλ λέει ότι ο Θεός είχε υποσχεθεί παρόμοιες ευλογίες. (Πράξ. β΄2-21). Οπωσδήποτε πρέπει να αναρωτηθούμε αν η προφητεία του Ιωήλ έφθασε στην τελική εκπλήρωσή της κατά την Πεντηκοστή, ή αν θα υπάρξει και μια άλλη εκπλήρωση πιο ολοκληρωμένη. Δεν έχουμε καμιά απόδειξη αν τα φαινόμενα στον ήλιο και στη σελήνη που ανέφερε ο Ιωήλ προηγήθηκαν ή ακολούθησαν αυτή την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Αυτά τα φαινόμενα δε συνέβησαν παρά αιώνες αργότερα. (Δείτε το κεφάλαιο 24).

Η Πεντηκοστή λοιπόν, είναι μια πρόγευση της εκδήλωσης του Αγίου Πνεύματος πριν από τη Δευτέρα Παρουσία. Όπως η πρώιμη βροχή στην Παλαιστίνη πέφτει το φθινόπωρο, λίγο μετά τη σπορά, η έκχυση του Αγίου Πνεύματος στην Πεντηκοστή εγκαινιάσθηκε με την επιφοίτησή Του. Η πλήρης και τελική εκπλήρωση της προφητείας του Ιωήλ ανταποκρίνεται στην όψιμη βροχή, η οποία πέφτοντας την άνοιξη ωριμάζει το σπόρο. (Ιωήλ β΄23). Το ίδιο, επιδαψίλευση του θείου Πνεύματος θα λάβει χώρα ακριβώς πριν από τη Δευτέρα Παρουσία, μετά τα προλεχθέντα σημεία στον ήλιο, στη σελήνη και στα άστρα. (Ματθ. κδ΄29, Αποκ. ς΄12-17, Ιωήλ β΄31). Όπως η όψιμη βροχή, αυτή η τελική επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος θα ωριμάσει το θερισμό της γης. (Ματθ. ιγ΄30,39), «και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή». (Ιωήλ β΄32).

Το Προφητικό Χάρισμα στην Εκκλησία του Υπολοίπου. Η Αποκάλυψη ιβ΄ αναφέρει δύο μεγάλες περιόδους διωγμών. Κατά την πρώτη περίοδο η οποία εκτείνεται από το 538 μ.Χ. μέχρι το 1798 μ.Χ. (Αποκ. ιβ΄6,14, δείτε το κεφάλαιο 12) οι πιστοί υπέφεραν έντονο διωγμό. Και πάλι, ακριβώς πριν από τη Δευτέρα Παρουσία ο Σατανάς θα επιτεθεί στους «λοιπούς του σπέρματος αυτής», στην εκκλησία

17. Το χάρισμα της προφητείας

του Υπολοίπου η οποία αρνείται να εγκαταλείψει την υποταγή της στο Χριστό. Η Αποκάλυψη χαρακτηρίζει τους πιστούς οι οποίοι αποτελούν το Υπόλοιπον ως «τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού». (Αποκ. ιβ'17).

Το ότι η φράση «την μαρτυρίαν του Ιησού» αναφέρεται στην προφητική αποκάλυψη, φαίνεται καθαρά από τις τελευταίες συνομιλίες ανάμεσα στον άγγελο και στον Ιωάννη.⁸

Κοντά στο τέλος του βιβλίου ο άγγελος προσδιορίζεται ως «σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες έχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού» (Αποκ. ιθ'10), και «σύνδουλός σου και των αδελφών σου των προφητών» (Αποκ. κβ'9). Αυτές οι παράλληλες εκφράσεις κάνουν σαφές ότι οι προφήτες είναι οι οποίοι έχουν «την μαρτυρίαν του Ιησού». ⁹ Αυτό εξηγεί η δήλωση του αγγέλου ότι «η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας». (Αποκ. ιθ'10).

Ας διαβάσουμε το ακόλουθο σχόλιο επάνω στο κείμενο αυτό: «“Διότι η μαρτυρία του Ιησού [φέρεται από τον Ιησού] είναι [αποτελεί] το πνεύμα της προφητείας.” Αυτό . . . ιδιαίτερα καθορίζει τους αδελφούς οι οποίοι κρατούν τη μαρτυρία του Ιησού ως κατέχοντες την προφητική έμπνευση. Κατ'ουσίαν, η μαρτυρία του Ιησού αντιστοιχεί με τη φράση ο Ιησούς μαρτυρεί (xxii.20). Είναι η αυτοαποκάλυψη του Ιησού (σύμφωνα με το εδάφιο Αποκ. α'1, που οφείλεται τελικά στο Θεό) η οποία θέτει σε ενέργεια τους χριστιανούς προφήτες.»¹⁰

Έτσι, η έκφραση το *Πνεύμα της προφητείας* μπορεί να αναφέρεται

1) στο Άγιο Πνεύμα που εμπνέει τον προφήτη με αποκάλυψη από το Θεό,

2) στην ενέργεια του χαρίσματος της προφητείας,

3) στο διάμεσο της ίδιας της προφητείας.

Το προφητικό χάρισμα, η μαρτυρία του Ιησού «στην εκκλησία με διάμεσο την προφητεία»¹¹, περιέχει ένα διακριτικό χαρακτηριστικό της εκκλησίας του Υπολοίπου. Ο Ιερεμίας συνδέει την εξάλειψη αυτού του χαρίσματος με την ανο-

17. Το χάρισμα της προφητείας

μία. «Νόμος δεν υπάρχει, ουδέ οι προφήται αυτής ευρίσκουσιν όρασιν παρά Κυρίου.» (Θρήν. β΄9). Η Αποκάλυψη ταυτίζει την κατοχή των δύο ως διακριτικά χαρακτηριστικά της εκκλησίας των εσχάτων ημερών, αναφερόμενη στους πιστούς ως «τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού» - το προφητικό χάρισμα (Αποκ. ιβ΄17).

Ο Θεός έδωσε το προφητικό χάρισμα στην «εκκλησία» της Εξόδου για να οργανώσει, να διδάξει και να κατευθύνει το λαό Του. (Πράξ. ζ΄38). «Διά προφήτου ανεβίβασεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, και διά προφήτου διεφυλάχθη.» (Ωσηέ. ιβ΄13). Δεν προκαλεί λοιπόν έκπληξη να βρούμε αυτό το χάρισμα μεταξύ εκείνων οι οποίοι συμμετέχουν στην ύστατη έξοδο - τη διαφυγή από τον πλανήτη γη τον μολυσμένο από την αμαρτία - στην ουράνια Χαναάν. Αυτή η έξοδος, την οποία ακολουθεί η Δευτέρα Παρουσία είναι η τελική και πλήρης εκπλήρωση του εδ. Ησ. ια΄11. «Εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει βάλει την χείρα αυτού πάλιν δευτέραν φοράν διά να αναλάβη το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον μένει.»

Βοήθεια στην Τελική Κρίση. Η Γραφή αποκαλύπτει ότι ο λαός του Θεού στις έσχατες ημέρες της ιστορίας της γης θα γνωρίσει το μεγάλο θυμό της δύναμης του σατανικού δράκοντα, καθώς αυτός επιδίδεται σε μια τελική προσπάθεια να τους καταστρέψει. (Αποκ. ιβ΄17). «Και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγινεν αφού υπήρξεν έθνος.» (Δαν. ιβ΄1). Για να τους βοηθήσει να επιζήσουν από αυτή την πολύ έντονη διαμάχη των αιώνων, ο Θεός από αγάπη και καλοσύνη έδωσε στο λαό Του τη βεβαιότητα ότι δε θα είναι μόνοι. Η μαρτυρία του Ιησού, το Πνεύμα της προφητείας θα τους οδηγούσε με ασφάλεια στον τελικό σκοπό τους - την ενοποίηση με το Σωτήρα τους κατά τη Δευτέρα Παρουσία.

Η ακόλουθη απεικόνιση εξηγεί τη σχέση ανάμεσα στη Βίβλο και στις μεταβιβλικές περιπτώσεις του προφητικού

17. Το χάρισμα της προφητείας

χαρίσματος. «Ας υποθέσουμε ότι ξεκινάμε για ένα ταξίδι. Ο πλοίαρχος μας δίνει ένα βιβλίο υποδείξεων, λέγοντάς μας ότι το περιεχόμενό του είναι επαρκές για όλο το ταξίδι μας, και ότι αν προσέξουμε τις υποδείξεις, θα φθάσουμε με ασφάλεια στο λιμάνι του προορισμού μας. Όταν το πλοίο ξεκίνησε, ανοίγουμε το βιβλίο μας για να μάθουμε το περιεχόμενό του. Βρίσκουμε ότι ο συγγραφέας δίνει γενικές κατευθύνσεις για να μας οδηγήσει στο ταξίδι μας, και να μας καθοδηγεί όσο γίνεται πιο πρακτικά, έχοντας υπόψη διάφορα απρόοπτα που μπορούν να συμβούν πριν από το τέλος. Μας λέει επίσης ότι το τελευταίο μέρος του ταξιδιού μας είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο, ότι η μορφή της ακτής πάντοτε αλλάζει από την κινούμενη άμμο και τη θαλασσοταραχή. Και προσθέτει: "Αλλά για το σημείο αυτό του ταξιδιού σας έχω προμηθεύσει έναν οδηγό, ο οποίος θα είναι κοντά σας και θα σας δώσει οδηγίες όταν το απαιτούν οι περιστάσεις και οι κίνδυνοι. Και σε αυτόν πρέπει να προσέξετε." Με τις υποδείξεις αυτές φθάσαμε στις επικίνδυνες στιγμές, και εμφανίσθηκε ο οδηγός, σύμφωνα με την υπόσχεση. Αλλά μερικοί από το πλήρωμα, καθώς αυτός πρόσφερε τις υπηρεσίες του, σηκώθηκαν εναντίον του λέγοντας: "έχουμε το πρωτότυπο βιβλίο των οδηγιών, και αυτό μας είναι αρκετό. Μένουμε σε αυτό και μόνο σε αυτό. Δε χρειαζόμαστε τίποτε από σας". Ποιοι λοιπόν πρόσεξαν τις υποδείξεις του πρωτότυπου βιβλίου; Εκείνοι που απέρριψαν τον οδηγό ή εκείνοι που τον δέχθηκαν, όπως υπέδειξε το βιβλίο; Εσείς να κρίνετε.»¹²

Μεταβιβλικοί Προφήτες και η Βίβλος

Το προφητικό χάρισμα δημιούργησε την ίδια τη Βίβλο. Μετά τη βιβλική εποχή αυτό το χάρισμα δεν αντικατέστησε τη Γραφή ούτε πρόσθεσε σε αυτή, επειδή ο κανόνας της Γραφής έχει τώρα κλείσει.

Το προφητικό χάρισμα λειτουργεί στα τέλη των αιώνων όπως στην εποχή των αποστόλων. Σκοπός του είναι να διατηρήσει τη Γραφή ως τη βάση της πίστης και της διαβίω-

17. Το χάρισμα της προφητείας

σης, να εξηγήσει τις διδασκαλίες της και να εφαρμόσει τις αρχές της στην καθημερινή ζωή. Συμμετέχει στην εγκαθίδρυση και στην οικοδομή της εκκλησίας, βοηθώντας την να επιτελέσει τη θεόδοτη αποστολή της. Το προφητικό χάρισμα επιτιμάει, προειδοποιεί, οδηγεί και ενθαρρύνει τόσο τα άτομα όσο και την εκκλησία, προστατεύοντάς τους από αιρέσεις και ενώνοντάς τους στις βιβλικές αλήθειες.

Οι μεταβιβλικοί προφήτες λειτουργούν περισσότερο όπως οι προφήτες Νάθαν, Γαδ, Ασάφ, Σεμαΐας, Αζαρίας, Ελιέζερ, Αχιά, Ωβήδ, Μαριάμ, Δεβόρρα, Ολδά, Συμεών, Ιωάννης ο Βαπτιστής, Άγαβος, Σίλας, Άννα και οι τέσσαρες θυγατέρες του Φιλίππου, που έζησαν στη βιβλική εποχή, αλλά των οποίων οι μαρτυρίες δεν αποτέλεσαν μέρος της Γραφής. Ο ίδιος ο Θεός που μίλησε διαμέσου των προφητών, των οποίων τα γραπτά είναι μέσα στη Βίβλο, ενέπνευσε και αυτούς τους προφήτες καθώς και τις προφήτισσες. Τα μηνύματά τους δεν έρχονται σε αντίθεση με τις θείες αποκαλύψεις που καταχωρήθηκαν.

Έλεγχος του Προφητικού Χαρίσματος. Επειδή η Γραφή προειδοποιεί ότι πριν από την επιστροφή του Χριστού θα εγερθούν ψευδοπροφήτες, οφείλουμε να διερευνήσουμε προσεκτικά όλες τις αξιώσεις για το προφητικό χάρισμα. Ο Παύλος είπε: «Προφητείας μη εξουθενείτε. Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε. Από παντός είδους κακού απέχετε.» (Α΄Θεσ. ε΄20-22, Α΄Ιωάν. δ΄1).

Η Γραφή αναφέρει πολλές κατευθυντήριες γραμμές με τις οποίες μπορούμε να διακρίνουμε το γνήσιο προφητικό χάρισμα από το κίβδηλο.

1. Το μήνυμα συμφωνεί με τη Γραφή; «Εις τον νόμον και εις την μαρτυρίαν εάν δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι φως εν αυτοίς.» (Ησ. η΄20). Αυτό το κείμενο υποδηλώνει ότι τα μηνύματα του κάθε προφήτη πρέπει να είναι σε αρμονία με το νόμο του Θεού και με τη μαρτυρία σε ολόκληρη τη Γραφή. Ένας μεταγενέστερος προφήτης δεν πρέπει να έρθει σε αντίθεση με τους προγε-

17. Το χάρισμα της προφητείας

νέστερους προφήτες. Το Άγιο Πνεύμα ποτέ δεν αντιφάσκει με μια μαρτυρία δοσμένη παλαιότερα, διότι στο Θεό «δεν υπάρχει αλλοίωσις ή σκιά μεταβολής». (Ιακ. α΄17).

2. Οι προρρήσεις πραγματοποιούνται; «Πώς θέλομεν γνωρίσει τον λόγον τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν; Όταν τις προφήτης λαλήση εν τω ονόματι του Κυρίου, και ο λόγος δεν γείνη, ουδέ συμβή, ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν. Ελάλησεν αυτόν ο προφήτης εν υπερηφανία. Δεν θέλετε φοβηθή απ'αυτού.» (Δευτ. ι-η΄21,22, Ιερ. κη΄9). Αν και οι προρρήσεις μπορεί να περιλαμβάνουν ένα συγκριτικά μικρό μέρος του προφητικού μηνύματος, η ορθότητα όμως πρέπει να αποδεικνύεται.

3. Αναγνωρίζεται η ενσάρκωση του Χριστού; «Εκ τούτου γνωρίζεται το Πνεύμα του Θεού. Πάν πνεύμα το οποίον ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, είναι εκ του Θεού. Και παν πνεύμα το οποίον δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, δεν είναι εκ του Θεού.» (Αΐωάν. δ΄2,3). Αυτός ο έλεγχος απαιτεί περισσότερο από μια απλή αναγνώριση ότι ο Ιησούς έζησε επάνω στη γη. Ο αληθινός προφήτης πρέπει να ομολογήσει τη βιβλική διδασκαλία για την ενσάρκωση του Χριστού - πρέπει να πιστεύσει για τη θεότητα και την προϋπαρξή Του, την εκ παρθένου γέννησή Του, την αληθινή ανθρωπότητά Του, την αναμάρτητη ζωή Του, την εξιλαστήρια θυσία Του, την ανάστασή Του, την ανάληψή Του, τη μεσιτική διακονία Του, και τη Δευτέρα Παρουσία Του.

4. Ο προφήτης φέρνει καλούς ή κακούς καρπούς; Η προφητεία έρχεται με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος προς τους αγίους ανθρώπους του Θεού. (Β΄Πέτρ. α΄21). Μπορούμε να διακρίνουμε τους ψευδοπροφήτες από τους καρπούς τους. Ο Ιησούς είπε: «Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. Παν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. Άρα, από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς.» (Ματθ. ζ΄16,18-20).

17. Το χάρισμα της προφητείας

Αυτή η συμβουλή είναι κρίσιμη για την εκτίμηση των αξιώσεων του προφήτη. Μιλάει πρώτα για τη ζωή του προφήτη. Αυτό δε σημαίνει ότι ο προφήτης πρέπει να είναι απόλυτα τέλειος. Η Γραφή λέει ότι «ο Ηλίας ήτο άνθρωπος ομοιοπαθής με ημάς». (1ακ. ε΄17). Αλλά η ζωή του προφήτη έπρεπε να χαρακτηριστεί από τον καρπό του Αγίου Πνεύματος και όχι από τα έργα της σαρκός. (Γαλ. ε΄19-23).

Δεύτερον, αυτή η αρχή σχετίζεται με την επιρροή του προφήτη στους άλλους. Ποια αποτελέσματα προκύπτουν στη ζωή εκείνων που δέχονται τα μηνύματα; Τα μηνύματά τους εξοπλίζουν το λαό του Θεού για αποστολές και τους ενώνουν στην πίστη τους; (Εφεσ. δ΄12-16);

Οποιοδήποτε πρόσωπο διατείνεται ότι έχει προφητικό χάρισμα, πρέπει να περάσει από αυτούς τους βιβλικούς ελέγχους. Εάν ανταποκρίνεται στα κριτήρια αυτά, μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη ότι πραγματικά το Άγιο Πνεύμα έδωσε στο άτομο αυτό το χάρισμα της προφητείας.

Το Πνεύμα της Προφητείας στην Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας

Το χάρισμα της προφητείας δραστηριοποιήθηκε στη διακονία της Ελένης Χουάιτ, μια από τους πρωτοπόρους της εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Της δόθηκαν εμπνευσμένες κατευθύνσεις για το λαό του Θεού που θα ζούσε στα τέλη των αιώνων. Ο κόσμος στις αρχές του 19ου αιώνα, όταν η Ελένη Χουάιτ άρχισε να δίνει τα μηνύματα του Θεού, ήταν ανδροκρατούμενος. Η προφητική κλήση της τέθηκε κάτω από λεπτομερή εξέταση. Αφού πέρασε το βιβλικό έλεγχο, πρόσφερε τη διακονία της με το πνευματικό της χάρισμα για εβδομήντα χρόνια. Από το 1844 που ήταν δέκα επτά ετών, μέχρι το 1915 - το χρόνο του θανάτου της - είχε περισσότερα από 2.000 οράματα. Σε όλο το διάστημα αυτό εργάστηκε στην Αμερική, στην Ευρώπη και στην Αυστραλία συμβουλευοντας, ιδρύοντας καινούργιο έργο, κηρύπτοντας και γράφοντας.

17. Το χάρισμα της προφητείας

Η Ελένη Χουάιτ ποτέ δεν αξίωσε τον τίτλο της προφήτισσας, αλλά και δεν έφερε αντίρρηση όταν άλλοι την αποκαλούσαν με τον τίτλο αυτό. Η ίδια εξήγησε: «Από τα νεανικά χρόνια μου πολλές φορές με ρώτησαν: Είσαι προφήτισσα; Πάντοτε απαντούσα, Είμαι αγγελιοφόρος του Κυρίου. Γνωρίζω ότι πολλοί με ονόμασαν προφήτισσα, αλλά ποτέ δεν αξίωσα αυτόν τον τίτλο . . . Γιατί δεν αξίωσα να είμαι προφήτης; - Επειδή στις ημέρες αυτές πολλοί που με θράσος διατείνονται ότι είναι προφήτες, αποτελούν μομφή στο έργο του Χριστού, και επειδή το έργο μου περιλαμβάνει περισσότερο από ό,τι η λέξη "προφήτης" σημαίνει . . . Το να αξιώσω να είμαι προφήτισσα είναι κάτι που δεν το έκανα ποτέ. Αν άλλοι με αποκαλούν με το όνομα αυτό, δεν έρχομαι σε αντιπαράθεση μαζί τους. Αλλά το έργο μου καλύπτει τόσους τομείς που δεν μπορώ παρά να ονομάσω τον εαυτό μου αγγελιοφόρο.»¹³

Η Εφαρμογή των Προφητικών Κριτηρίων. Πώς εκτιμάται η διακονία της Ελένης Χουάιτ σύμφωνα με τα βιβλικά κριτήρια για έναν προφήτη;

1. Συμφωνία με τη Βίβλο. Τα άφθονα γραπτά της περιέχουν μυριάδες εδάφια, συχνά προσθέτοντας λεπτομερείς εξηγήσεις. Προσεκτική μελέτη έχει δείξει ότι τα γραπτά της είναι με συνέπεια, με ακρίβεια και σε πλήρη συμφωνία με τη Γραφή.

2. Η ακρίβεια των προρρήσεων. Τα γραπτά της Ελένης Χουάιτ περιέχουν ένα σχετικά μικρό αριθμό προρρήσεων. Μερικές από τις προρρήσεις βρίσκονται στη διαδικασία της εκπλήρωσης, ενώ άλλες περιμένουν ακόμη την εκπλήρωση. Αλλά σε όσες έχουν εκπληρωθεί, ο έλεγχος δείχνει θαυμαστή ακρίβεια. Ακολουθούν δύο περιπτώσεις που αποδεικνύουν την προφητική ενόραση.

α. Η ανάδειξη του σύγχρονου πνευματισμού. Το 1850, όταν ο πνευματισμός - το κίνημα που επιζητεί επαφές με τον κόσμο των πνευμάτων και των νεκρών - είχε μόλις εμφανισθεί, η Ελένη Χουάιτ τον ταύτισε με την απάτη των

17. Το χάρισμα της προφητείας

εσχάτων ημερών και προείπε την αύξησή του. Αν και την εποχή εκείνη το κίνημα ήταν σαφώς αντιχριστιανικό, αυτή προείδε ότι η εχθρότητα θα μεταβαλλόταν και ο πνευματισμός θα γινόταν σεβαστός μεταξύ των Χριστιανών.¹⁴ Από τότε ο πνευματισμός διαδόθηκε παγκόσμια, κερδίζοντας εκατομμύρια οπαδούς. Η αντιχριστιανική του στάση άλλαξε. Πράγματι, πολλοί ονομάζονται Χριστιανοί πνευματιστές, διατεινόμενοι ότι έχουν την αληθινή χριστιανική πίστη και ότι «οι πνευματιστές είναι οι μόνοι θρησκευόμενοι που χρησιμοποίησαν τα χαρίσματα του Χριστού, με τα οποία χαρίσματα θεραπεύουν ασθενείς και αποδεικνύουν μια μέλλουσα, ενσυνείδητη και προοδευτική ύπαρξη.»¹⁵ Ακόμη, βεβαιώνουν ότι ο πνευματισμός «σας δίνει τη γνώση όλων των μεγάλων συστημάτων της θρησκείας, και ακόμη περισσότερο, σας δίνει περισσότερες γνώσεις για τη χριστιανική Βίβλο από ό,τι όλα τα ερμηνευτικά σχόλια μαζί. Η Βίβλος είναι το βιβλίο του Πνευματισμού.»¹⁶

β. Μια στενή συνεργασία μεταξύ Διαμαρτυρομένων και Ρωμαιοκαθολικών. Στο διάστημα της ζωής της Ελένης Χουάιτ υπήρχε ένα χάσμα μεταξύ Διαμαρτυρομένων και Ρωμαιοκαθολικών, που απέκλειε κάθε συνεργασία μεταξύ των δύο. Ο αντικαθολικισμός μαινόταν μεταξύ των Διαμαρτυρομένων. Η Ελένη Χουάιτ όμως προφήτευσε ότι μεγάλες αλλαγές στους κόλπους των Διαμαρτυρομένων θα δημιουργούσαν μια απομάκρυνση από την πίστη της Μεταρρύθμισης. Κατά συνέπεια, οι διαφορές μεταξύ Διαμαρτυρομένων και Καθολικών θα ελαττώνονταν, οδηγώντας σε ένα γεφύρωμα του χάσματος το οποίο τους χώριζε.¹⁷

Τα χρόνια που ακολούθησαν το θάνατό της, είδαν τη δημιουργία ενός οικουμενικού κινήματος, την εγκαθίδρυση του Παγκόσμιου Συμβουλίου των Εκκλησιών, το Βατικανό Β΄ της Καθολικής Εκκλησίας, την άγνοια των Διαμαρτυρομένων ακόμη και την κατηγορηματική απόρριψη των απόψεων της Μεταρρύθμισης για την προφητική έμπνευση.¹⁸ Αυτές οι μεγάλες αλλαγές κατέρριψαν τα φράγματα ανάμε-

17. Το χάρισμα της προφητείας

σα στους Διαμαρτυρομένους και στους Καθολικούς, οδηγώντας σε μια αυξανόμενη συνεργασία.

3. Η αναγνώριση της ενσάρκωσης του Χριστού. Η Ελένη Χουάιτ έγραψε εκτενώς για τη ζωή του Χριστού. Ο ρόλος Του ως Κυρίου και Σωτήρα, η εξιλαστήρια θυσία Του στο σταυρό και η παρούσα μεσιτική διακονία Του δεσπάζουν στα γραπτά της. Το βιβλίο της *Η Ζωή του Χριστού* ανακηρύχθηκε ως μια από τις πιο πνευματικές πραγματείες που γράφηκαν ποτέ για τη ζωή του Χριστού, ενώ το βιβλίο *Βήματα προς τον Χριστό* - το πιο διαδεδομένο βιβλίο της - οδήγησε εκατομμύρια ανθρώπων σε μια στενότερη επικοινωνία με Αυτόν. Τα έργα της περιγράφουν με σαφήνεια το Χριστό ως τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο. Οι ισορροπημένες παρουσιάσεις της συμφωνούν απόλυτα με τη βιβλική άποψη, αποφεύγοντας προσεκτικά να δώσει περισσότερη έμφαση στη μια φύση ή στην άλλη - ένα πρόβλημα το οποίο δημιούργησε μεγάλη διαμάχη στην ιστορία της Χριστιανοσύνης.

Με πρακτικό τρόπο έκανε τη σφαιρική προσέγγιση της διακονίας του Χριστού. Άσχετα με ποια όψη ασχολείται, το προέχον ενδιαφέρον της είναι να φέρει τον αναγνώστη σε στενή σχέση με το Σωτήρα.

4. Η επιρροή της διακονίας της. Πέρασε περισσότερο από ένας αιώνας από τότε που η Ελένη Χουάιτ έλαβε το προφητικό χάρισμα. Η εκκλησία και η ζωή εκείνων που πρόσεξαν τις συμβουλές της αποκαλύπτουν την επιρροή της ζωής της και των μηνυμάτων της.

«Αν και ποτέ δεν είχε μια επίσημη θέση, ποτέ δεν υπήρξε χειροτονημένη ποιμένας, ποτέ δεν έλαβε μισθό από την εκκλησία, παρά μόνο μετά το θάνατο του συζύγου της, η επιρροή της διαμόρφωσε την εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας περισσότερο από κάθε άλλον παράγοντα, εκτός από την Αγία Γραφή.»¹⁹

Ήταν η κινητήρια δύναμη πίσω από την εγκαθίδρυση του εκδοτικού έργου της εκκλησίας, των σχολείων, του ιατρικού ιεραποστολικού έργου και της παγκόσμιας ιεραπο-

17. Το χάρισμα της προφητείας

στολής, που κατέστησε την εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας μια από τις μεγαλύτερες και ταχύτερα αναπτυσσόμενες ιεραποστολικές οργανώσεις στο Διαμαρτυρόμενο κόσμο.

Το υλικό που έγραψε, γεμίζει περισσότερα από ογδόντα βιβλία, 200 φυλλάδια και 4.600 άρθρα σε περιοδικά. Ομιλίες, σημειώσεις, ειδικές μαρτυρίες και επιστολές αποτελούν άλλες 60.000 σελίδες χειρογράφων.

Η ποικιλία αυτού του υλικού είναι εκπληκτική. Η γνώση της Ελένης Χουάιτ δεν περιοριζόταν σε στενά πεδία. Ο Κύριος της έδωσε συμβουλές σε θέματα υγείας, εκπαίδευσης, οικογενειακής ζωής, εγκράτειας, ευαγγελισμού, εκδόσεων, κατάλληλης διατροφής, ιατρικού έργου, και σε πολλούς άλλους τομείς. Ίσως τα γραπτά της στον τομέα της υγείας είναι τα πιο εκπληκτικά για τον τρόπο διορατικότητάς της, και πολλά που έγραψε πριν από έναν αιώνα, επαληθεύθηκαν από τη σύγχρονη επιστήμη. Τα γραπτά της εστιάζονται στον Ιησού Χριστό και εξυψώνουν τις ηθικές αξίες των ιουδαιοχριστιανικών παραδόσεων.

Αν και πολλά από τα γραπτά της απευθύνονται στην Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, μεγάλα τμήματα εκτιμήθηκαν από ευρύτερα ακροατήρια. Το δημοφιλές βιβλίο της *Βήματα προς το Χριστό* μεταφράσθηκε σε πάνω από 100 γλώσσες και πουλήθηκαν πάνω από 15.000.000 αντίτυπα. Το μεγαλύτερο έργο της είναι Η Διαμάχη των Αιώνων σε πέντε τόμους, η οποία αναφέρεται στη μεγάλη σύγκρουση μεταξύ Χριστού και Σατανά από την αρχή της αμαρτίας μέχρι την εκρίζωσή της από το σύμπαν.

Η επίδραση των γραπτών της στα άτομα είναι βαθιά. Πρόσφατα το Ίδρυμα της Εκκλησιαστικής Διακονίας του πανεπιστημίου Άντριους στις Η.Π.Α. έκανε μια μελέτη σύγκρισης της χριστιανικής στάσης και συμπεριφοράς των Αντβεντιστών που μελετούν τακτικά τα βιβλία της και εκείνων που δε μελετούν. Η έρευνά τους έντονα διαπίστωσε την επιρροή που τα γραπτά είχαν σε εκείνους που τα διαβάζουν. Η μελέτη κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα: «Οι ανα-

17. Το χάρισμα της προφητείας

γνώστες έχουν μια στενότερη σχέση με το Χριστό, μια μεγαλύτερη βεβαιότητα για τη στάση τους απέναντι στο Θεό και με περισσότερη βεβαιότητα αναγνωρίζουν τα πνευματικά τους χαρίσματα. Συμφωνούν περισσότερο στην ανάλωση χρημάτων για ευαγγελισμό και συμβάλλουν περισσότερο στα τοπικά ιεραποστολικά προγράμματα. Αισθάνονται πιο προετοιμασμένοι για να δώσουν τη μαρτυρία τους και συμμετέχουν περισσότερο σε ευαγγελιστικά προγράμματα. Έχουν περισσότερες πιθανότητες να μελετούν κάθε μέρα τη Γραφή, να προσεύχονται για συγκεκριμένα πρόσωπα, να συναντιούνται σε αδελφικές ομάδες και να έχουν καθημερινή οικογενειακή λατρεία. Με περισσότερη θετικότητα βλέπουν την εκκλησία τους. Συμμετέχουν περισσότερο στο να κερδίζουν ψυχές.»²⁰

Το Πνεύμα της Προφητείας και η Βίβλος. Τα γραπτά της Ελένης Χουάιτ δεν αντικαθιστούν τη Βίβλο. Δεν μπορούν να τοποθετηθούν στο ίδιο επίπεδο. Η Βίβλος στέκεται μόνη της και είναι το μοναδικό μέτρο με το οποίο κρίνονται τα γραπτά της και άλλα γραπτά, και στην οποία υποτάσσονται.

1. Η Βίβλος το υπέρτατο μέτρο. Οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας υποστηρίζουν στο έπακρο την αρχή της Μεταρρύθμισης *sola scriptura* (μόνο η Γραφή), η Γραφή ερμηνεύει τον εαυτό της, η Γραφή μόνο είναι η βάση όλων των διδασκαλιών. Οι ιδρυτές της εκκλησίας ανέπτυξαν θεμελιώδεις διδασκαλίες μελετώντας τη Γραφή. Δεν έλαβαν αυτές τις διδασκαλίες από τα οράματα της Ελένης Χουάιτ. Ο κύριος ρόλος της για τη διαμόρφωση των διδασκαλιών ήταν να οδηγήσει στην κατανόηση της Γραφής και να βεβαιώσει τα συμπεράσματα στα οποία κατέληγαν με τη μελέτη της Γραφής.²¹

Η Ελένη Χουάιτ η ίδια πίστευε και δίδασκε ότι η Γραφή ήταν ο υπέρτατος κανόνας της εκκλησίας. Στο πρώτο της βιβλίο που εκδόθηκε το 1851, είπε: «Σου συνιστώ, αγαπητέ αναγνώστη, το Λόγο του Θεού ως τον κανόνα της πίστης

17. Το χάρισμα της προφητείας

και των πράξεών σου. Με αυτόν το Λόγο θα κριθούμε.»²² Ποτέ δεν άλλαξε αυτή την άποψη. Πολλά χρόνια αργότερα έγραψε: «Στο λόγο Του ο Θεός χορήγησε στους ανθρώπους την απαραίτητη για τη σωτηρία τους γνώση. Η Αγία Γραφή πρέπει να γίνεται αποδεκτή ως αυθεντική και αλάθητη αποκάλυψη του θελήματός Του. Αποτελεί τον κανόνα του χαρακτήρα, τον αποκαλυπτή των διδασχών και τον έλεγχο της πείρας.»²³ Το 1909 κατά την τελευταία της προσφώνηση στη γενική συνέλευση της εκκλησίας, άνοιξε τη Γραφή, την κράτησε μπροστά στο εκκλησίασμα και είπε: «Αδελφοί και αδελφές, σας συνιστώ αυτό το Βιβλίο.»²⁴

Σε απάντηση στους πιστούς οι οποίοι θεωρούσαν τα γραπτά της μια προσθήκη στη Γραφή, έγραψε: «Πήρα την πολύτιμη Γραφή και την περιέβαλα με τις πολλές *Μαρτυρίες προς την Εκκλησία*, δοσμένες για το λαό του Θεού . . . Δεν είσθε εξοικειωμένοι με τη Γραφή. Εάν είχατε κάνει το λόγο του Θεού μελέτη σας, με την επιθυμία να τείνετε προς το μέτρο της Γραφής και να φθάσετε στη χριστιανική τελειότητα, δε θα είχατε ανάγκη από τις *Μαρτυρίες*. Επειδή παραμελείτε να εξοικειωθείτε με το εμπνευσμένο του Θεού Βιβλίο, γ'αυτό ο Θεός επιδιώκει να σας το κάνει προσιτό με απλές, ευθείες μαρτυρίες, ελκύνοντας την προσοχή σας στον εμπνευσμένο λόγο, στον οποίο αμελήσατε να υπακούσετε, προτρέποντάς σας να προσαρμόσετε τη ζωή σας σύμφωνα με τις αγνές και εξυψωμένες αλήθειες.»²⁵

2. Ένας οδηγός για τη Γραφή. Έβλεπε το έργο της ως αυτό που οδηγεί τους ανθρώπους προς στη Γραφή. «Λίγη προσοχή δίδεται στη Γραφή» είπε, γ'αυτό «ο Κύριος έδωσε ένα μικρότερο φως για να οδηγήσει άνδρες και γυναίκες σε μεγαλύτερο φως.»²⁶ Έγραψε: «Ο Λόγος του Θεού επαρκεί για να φωτίσει τις πιο σκοτεινιασμένες διάνοιες και μπορεί να κατανοηθεί από εκείνους που επιθυμούν να τον κατανοήσουν. Παραταύτα όμως, μερικοί που διατείνονται ότι μελετούν το Λόγο του Θεού, βρίσκονται να ζουν εκ διαμέτρου αντίθετα από τις σαφείς διδασκαλίες του. Έτσι, για να μην έχουν οι άνδρες και οι γυναίκες καμιά δικαιολογία, ο Θεός

17. Το χάρισμα της προφητείας

δίνει μαρτυρίες απλές και συγκεκριμένες, φέρνοντάς τους πίσω στο Λόγο, τον οποίον αμέλησαν να ακολουθήσουν.»²⁷

3. Ένας οδηγός για την κατανόηση της Γραφής. Η Ελένη Χουάιτ θεώρησε τα γραπτά της έναν οδηγό για μια σαφέστερη κατανόηση της Βίβλου. «Δεν αποκαλύφθηκε συμπληρωματική αλήθεια, αλλά ο Θεός με τις *Μαρτυρίες* απλοποίησε τις μεγάλες αλήθειες που ήδη δόθηκαν, και με το δικό Του τρόπο τις έφερε στους ανθρώπους για να τους αφυπνίσει και να τις τυπώσει στη διάνοιά τους, ώστε όλοι να είναι αναπολόγητοι.» «Οι γραμμένες μαρτυρίες δε δόθηκαν για να φέρουν νέο φως, αλλά για να εντυπώσουν ζωηρά στην καρδιά τις ήδη αποκαλυμμένες εμπνευσμένες αλήθειες.»²⁸

4. Ένας οδηγός για την εφαρμογή των βιβλικών αρχών. Τα περισσότερα από τα γραπτά της εφαρμόζουν τις βιβλικές συμβουλές για την καθημερινή ζωή. Η Ελένη Χουάιτ είπε ότι «κατευθυνόταν να γνωστοποιήσει γενικές αρχές μιλώντας και γράφοντας, και συνάμα να αναφέρει τους κινδύνους, τις πλάνες και τις αμαρτίες μερικών ατόμων, ώστε όλοι να ενημερωθούν, να επιτιμηθούν και να λάβουν συμβουλές.»²⁹ Ο Χριστός είχε υποσχεθεί τέτοια προφητική οδηγία στην εκκλησία Του. Η Ελένη Χουάιτ υπογράμμισε: «Το γεγονός όμως ότι ο Θεός αποκάλυψε το θέλημά Του μέσα από το λόγο Του στους ανθρώπους, δεν αποκλείει τη συνεχή παρουσία και καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Αντίθετα, ο Σωτήρας μας έχει υποσχεθεί το Πνεύμα για να ανοίξει το λόγο στους δούλους Του και να τον καταστήσει σε αυτούς φωτεινό και εφαρμόσιμο στη διδαχή του.»³⁰

Η Πρόκληση για τον Πιστό. Η προφητεία της Αποκάλυψης ότι η «μαρτυρία του Ιησού θα εκδηλωνόταν διαμέσου του «πνεύματος της προφητείας» στις έσχατες ημέρες της ιστορίας της γης, αποτελεί πρόκληση για τον καθένα όχι να δείξει αδιαφορία ή δυσπιστία, αλλά να δοκιμάσει τα πάντα και να κατέχει το καλό (Α΄Θεσ. ε΄21). Πόσο κέρδος ή πόση απώλεια υπάρχει, εξαρτάται κατά πόσον πραγματοποιούμε

17. Το χάρισμα της προφητείας

αυτή τη βιβλική διερεύνηση. Ο Ιωσαφάτ είπε: «Πιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν υμών, και θέλετε στερεωθή. Πιστεύσατε εις τους προφήτας αυτού και θέλετε ευοδωθή.» (Β΄Χρον. κ΄20). Τα λόγια του αυτά εξακολουθούν να ηχούν και σήμερα το ίδιο αληθινά.

Βιβλιογραφία και Σχόλια

1. Πλάγια Γραφή πρόσθετη.
2. Για βιβλικά παραδείγματα προφητισσών δείτε Έξ. ι-ε΄20, Κριτ. δ΄4, Β΄Βασ. κβ΄14, Λουκά β΄36, Πράξ. κα΄9.

17. Το χάρισμα της προφητείας

3. Frank B. Holbrook, «The Biblical Basis for a Modern Prophet», σελ. 1 (Shelf Document, Ellen G. White Estate Inc., General Conference of SDA, 6840 Eastern Ave. NW, Washington, D.C. 20012). *Jemison A Prophet Among You* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1955), σελ. 52-55.

4. Δείτε Holbrook, «Modern Prophet», σελ. 3-5.

5. Δυστυχώς δεν έχουμε στη διάθεσή μας πλήρη καταγραφή των όσων συνέβησαν στη χριστιανική εποχή.

6. Gerhard Friedrich, «Prophets and Prophecies in the New Testament» in *Theological Dictionary of the New Testament*, 6ος τόμος, σελ. 859.

7. Friedrich, σελ. 860,861.

8. Η έκφραση «μαρτυρία του Ιησού» γίνεται πιο κατανοητή ως γενική υποκειμένου και όχι ως γενική αντικειμένου. «Δύο ερμηνείες είναι δυνατές: α) Η μαρτυρία σχετικά με τον Ιησού (γενική αντικειμένου = τι οι Χριστιανοί μαρτυρούν για τον Ιησού. β) Η μαρτυρία από τον Ιησού (γενική υποκειμένου) = μηνύματα από τον Ιησού προς την εκκλησία. Η απόδειξη από τη χρήση αυτής της έκφρασης στο βιβλίο της Αποκάλυψης προτείνει να κατανοηθεί ως γενική υποκειμένου (μια μαρτυρία προερχόμενη από τον Ιησού) και ότι αυτή η μαρτυρία δίδεται με προφητική αποκάλυψη.» (Holbrook, «Modern Prophet», σελ. 7).

Ως μια από τις αποδείξεις ο Holbrook παραθέτει το κείμενο Αποκ. α΄1,2: «*Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού . . . και εφανέρωσεν αυτά αποστείλας δια του αγγέλου αυτού εις τον δούλον αυτού Ιωάννην, όστις εμαρτύρησε τον λόγον του Θεού και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού, και όσα είδε.*» Μέσα στο πλαίσιο αυτό, είναι πρόδηλο ότι «η Αποκάλυψη του Ιησού» καθορίζει μια αποκάλυψη από τον Ιησού στον Ιωάννη. Ο Ιωάννης καταχωρεί αυτή τη μαρτυρία του Ιησού. Και οι δύο εκφράσεις στη γενική δίνουν την καλύτερη έννοια στα συμφραζόμενα ως γενικές υποκειμένου και συμφωνούν με τον επίλογο του Χριστού

17. Το χάρισμα της προφητείας

στο βιβλίο: "Λέγει ο μαρτυρών ταύτα, Ναι, έρχομαι ταχέως." (Αποκ. κβ' 20).» (Αυτόθι σελ. 7,8).

9. Δείτε *SDA Bible Commentary*. αναθεωρημένη έκδοση, 7ος τόμος, σελ. 812. Τ. Η. Blincoe, «The Prophets Were Until John», *Ministry Supplement*. Ιούλιος 1977, σελ. 24L. Holbrook, «Modern Prophet», σελ. 8.

10. James Moffatt in *Expositor's Greek Testament*, έκδοση W. Robertson Nicoll, 5ος τόμος, σελ. 465.

11. «Spirit of Prophecy», *SDA Encyclopedia*, αναθεωρημένη έκδοση, σελ. 1412. Ο Παύλος βεβαιώνει ότι εκείνοι που προσβλέπουν στη Δευτέρα Παρουσία, έχουν τη μαρτυρία του Χριστού και δεν υστερούν σε κανένα χάρισμα. (Α΄ Κορ. α΄6,7).

12. Uriah Smith, «Do We Discard the Bible by Endorsing the Versions?» *Review and Herald*, 13-01-1863, σελ. 52, καταχώρηση επίσης στο *Review and Herald* 01-12-1977, σελ. 13.

13. White, «A Messenger», *Review and Herald*, 26-07-1906, σελ. 8. Ο τίτλος «Αγγελιοφόρος του Κυρίου» δόθηκε με θεία έμπνευση. (Αυτόθι).

14. White, *Early Writings*, σελ. 59.

15. J. M. Peebles, «The Word Spiritualism Misunderstood», in *Centennial Book of Modern Spiritualism in America* (Chicago, IL: National Spiritualist Association of the United States of America, 1948), σελ. 34.

16. B. F. Austin, «A Few Helpful Thoughts», *Centennial Book of Modern Spiritualism*, σελ. 44.

17. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. 680, 703.

18. Σχετικά με την ιστορική άποψη των προφητειών του Δανιήλ και της Αποκάλυψης οι οποίες επικρατούσαν στον κύκλο των Διαμαρτυρομένων από τη Μεταρρύθμιση μέχρι το δέκατο ένατον αιώνα, δείτε Froom, *Prophetic Faith of Our Fathers*, τόμοι 2-4. Δείτε επίσης κεφάλαιο 12.

19. Richard Hammill, «Spiritual Gifts in the Church Today», *Ministry*, Ιούλιος 1982, σελ. 17.

17. Το χάρισμα της προφητείας

20. Roger L. Dudley And Des Cummings Jr, «A Comparison of the Christian Attitudes and Behaviors Between Those Adventist Church Members Who Regularly Read Ellen White Books and Those Who Do Not», 1982, σελ. 41,42. Το Ίδρυμα της Εκκλησιαστικής Διακονίας έκανε αυτή την έρευνα σε 8.200 μέλη που πηγαίνουν 193 εκκλησίες των ΗΠΑ.

21. Jemison, *Prophet Among You*, σελ. 208-210. Froom, *Movement of Destiny* (Washington DC: Review and Herald, 1971), σελ. 91-132. Damsteegt, *Foundations of the SDA Message and Mission*, σελ.103-293

22. White, *Early Writings*, σελ.78.

23. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. V.

24. William A. Spicer, *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement* (Washington DC: Review and Herald, 1937), σελ. 30.

25. White, *Testimonies*, 5ος τόμος, σελ. 664,665.

26. White, «Un Open Letter», *Review and Herald*, 20-01-1903, σελ. 15. White, *Colporteur Ministry* (Mountain View, CA: Pacific Press, 1953), σελ. 125.

27. White, *Testimonies*, 5ος τόμος, σελ. 663.

28. Αυτόθι, σελ. 665.

29. Αυτόθι, σελ. 660.

30. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. V.